

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6979/2021
24.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Ранђеловић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Недељков, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Привредни суд у Панчеву, чији је законски заступник Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гжрр 302/21 од 30.06.2021. године, у седници одржаној 24.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у изреци пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гжрр 302/21 од 30.06.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у изреци пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гжрр 302/21 од 30.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину Прр1 163/20 од 29.03.2021. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име материјалне штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Панчеву Ст 299/2011 износ од 771.193,90 динара, као и да му на име трошкова парничног поступка исплати износ од 6.000,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности одлуке до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ главнице од 771.193,90 динара, почев од 18.11.2009. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гжрр 302/21 од 30.06.2021. године, делимично је усвојена жалба тужиоца и преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу првом изреке првостепене пресуде тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка поред досуђеног износа од 6.000,00 динара исплати и износ од још 5.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је у преосталом побијеном, а непреиначеном одбијајућем делу става другог изреке пресуде, жалба одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Против наведене другостепене пресуде и то против решења о трошковима поступка тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 87/18) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, ревизијом тужиоца се напада одлука о трошковима поступка, чији се обрачун врши у свакој парници појединачно и представља чињенично питање сваког конкретног спора. Поред тога, нема потребе за одлучивањем о ревизији, ради уједначавања судске праксе поводом одлуке суда о висини трошкова поступка, имајући у виду да судови о трошковима одлучују у сваком конкретном случају, ценећи одредбе Закона о парничном поступку којима је регулисано одлучивање о захтевима странака за накнаду трошкова.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 420. став 1. ЗПП, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а побијено решење то није.

Закон о парничном поступку у члану 28. прописује да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да се ревизијом напада одлука о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, то ревизија тужиоца изјављена против ове врсте одлуке, која представља споредно тражење није дозвољена.

На основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић